

Tröstedikt

Caféet en skänk från ovan
efter adventskalenderjul
där tröstens kakor
frestar våra runda bakelser
och tapeters vinröda medaljonger
sitter som stumma åhörare

upprörda röster och
brainstorm i latteglas
om tyglade jular
och suckar som dras
för nu är äntligen
den förbannade julen över

och där kommer sommaren
bara snön smälter undan på gången
och vi får knöla ner
vårt presentpapper i ett
ständigt icke återfunnet kretslopp

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lilla My* med Poeter.se id #10933 innehar upphovsrätten